

dømmelser, og om derved hele Grundlaget for fremtidig Husdyravl er tilrettelagt, det aner man ikke noget om, det har man hverken i Landbrugsministeriet eller indenfor Flertallet i Udvalget haft Opmærksomheden tilstrækkelig henvendt paa. Derfor har vi fra vor Side tilladt os at stille Ændringsforslag for at klare hele dette Forhold og for at faa fastlagt Rammerne for hele denne Afkomsbedømmelse i Fremtiden. Men de Ændringsforslag, som vi har stillet, har man fra Flertallets Side ganske ladet haant om og ikke ønsket at tiltræde uden i Virkeligheden at foretage sig noget som helst for at sætte noget i Stedet for det af os foreslaaede. Jeg kalder det for ret hensynsløst overfor hele denne store, betydelige Sag, nemlig Fremme af dansk Husdyravl, at man saaledes ganske lader haant om fornuftige Forslag, der fremkommer, om at lægge dette til Rette paa en forstandig Maade.

Det, vi mener er det rigtige, er at bibeholde Statspræget paa hele denne vigtige Del af Husdyravlen. Det er dette Statspræg, som udadtil har bevirket, at man har haft Tillid til, at de Avlsdyr, som er blevet højt præmieret herhjemme, ogsaa har haft den store Værdi. Det er det, som har bevirket, at man herhjemme har faaet oparbejdet Stammer, som er blevet anerkendt med Statspræg paa sig, og at man udadtil har haft den faste Forvisning om, at man her stod overfor noget, som var rigtigt. Men saaledes som Flertallet nu foreslaar denne Sag ordnet, vil der ikke være en saadan Sikkerhed tilvejebragt for, at disse Afkomsbedømmelser overhovedet vil blive foretaget. Det er dette, jeg ikke kan undlade at betegne som ansvarsløst, at gaa til saadanne Bestemmelser.

Det Ændringsforslag, vi har stillet til § 5, Ændringsforslag Nr. 20, bibeholder en Ramme for Afkomsbedømmelsen, som er bygget op fra Fællesledelsens Side med mindre Kommissioner indenfor de forskellige Fællesforeninger til Bedømmelse af dette Afkom. Formændene for disse Kommissioner ønskede vi dernæst at gøre til Medlemmer af en Statsdyrskuekommission, som skulde have den Opgave, som Ministeren selv ønskede den af ham foreslaaede Statsdyrskuekommission skulde have, men som Flertallet i Udvalget har ønsket, den ikke skulde have, nemlig at føre Tilsyn med de Dyrskuer, der afholdes her i Landet.

Naar de skulde have denne Opgave, var det givet, at de skulde bruge Penge. Naar en

Kommission, bestaaende af saa og saa mange Mennesker, skal berejse Landet for at føre Tilsyn med disse Dyrskuer, maa de selv sagt have Diæter. Derfor krævedes der et Pengebeløb dertil. Men nu gaar Ministeren saavel som Flertallet bort fra Ministerens Forslag over til en Kommission paa 3 Medlemmer, som ingen Opgave faar. Den skal ikke have anden Opgave end at være raadgivende for Landbrugsministeriet paa dette Omraade. Det mener jeg, i Parentes bemærket, i højeste Grad kunde tiltrænges i og for sig; men jeg mener paa den anden Side, at man i Landbrugsministeriet maa have Embedsmænd, som fuldt ud skulde være inde i disse Forhold, og som, saa vidt jeg ved, netop faar deres Gage for at udføre det Arbejde, som man her vil give denne 3-Mands-Kommission.

Derfor ser jeg ikke rettere end, at den Kommission, som Flertallet foreslaar under Ændringsforslag Nr. 19, i Virkeligheden bliver en Benkommission. Det er interessant at se, at Radikale og Socialister i en Periode, hvor man her i Rigsdagen fra disse Partiers Side nærer nogen Bekymring for Ben i al Almindelighed, vil være Partiet Venstre følgagtige i at indsætte en Benkommission, give en lille Kommission paa 3 Medlemmer 10 000 Kr., som de behageligt kan sidde og gnave uden i Virkeligheden at have nogen Opgave, som jeg kan se kræver saadanne Beløb. Men det kan jo være, at den ærede Ordfører eller den højtærede Minister i denne Paragraf kan finde Opgaver, som gør det betimeligt, at saadanne Midler anvendes til denne Kommission.

Saaledes som Paragraffen er skrevet, kan jeg ikke se, at den kræver noget som helst Tilskud ud over det, som vi er villige til at gaa med til, nemlig 5 000 Kr., som jeg anser for rigeligt nok til Afgivelse af de forskellige Beretninger, som skal afgives i denne Sag. Thi man maa ikke se bort fra, at de forskellige Grene, som faar Del i disse forskellige Tilskud til Husdyravlen, ifølge selve Loven er pligtige at afgive Beretninger om alle disse forskellige Grenes Arbejde. Det, der derfor er Tale om for denne Kommission, er kun at sammenarbejde de forskellige Indberetninger, og det kan ikke koste saa forskrækkelig mange Penge at udarbejde dem, naar man i Forvejen har sin Embedsstab, som man har til at udføre det Arbejde, som forefalder i Ministeriet.

Jeg skal derfor meget henstille til ærede Medlemmer af dette høje Ting, at